

REVISTA MUSICAL CATALANA

Crítica

El Palau 'va vibrar' amb Cameron Carpenter

Redacció on 14 novembre, 2016 / 0 comments

© Lorenzo di Nozzi

CICLE CORAL ORFEÓ CATALÀ. Cameron Carpenter, orgue. Orfeó Català i Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (Simon Halsey, director). Obres de Wagner, Vierne, Bernstein, Txaikovski, Bach i Carpenter. **PALAU DE LA MÚSICA. 8 DE NOVEMBRE DE 2016.**

Per Lluís Trullén

L'organista Cameron Carpenter ha trencat motlles en el camp de la música clàssica. Intèrpret d'unes capacitats extraordinàries (ja als onze anys interpretava *El clavecí ben temperat* de Bach), s'erigeix com un defensor de la modernitat, la innovació i l'originalitat de les interpretacions. Ell mateix va dissenyar un nou instrument, un orgue que l'empresa Marshall & Ogletree va accedir a construir. Es tracta d'un instrument colossal amb multitud de pantalles d'amplificació d'un impactant color vermell i blau i que omplia bona part de l'escenari del Palau davant d'un públic expectant per saber com era la sonoritat d'aquell "gegant" que des de fa dos anys acompanya Carpenter en les seves gires. En comptes dels tubs de l'orgue tradicional, ara hi ha sons digitalitzats, tot creant un instrument que posseeix la magnitud dels grans orgues de tubs tradicionals amb una claredat en la multitud dels registres de sonoritat certament colossal. Anomenat ITO (International Touring Organ), els seus recitals des del 2014 mai han deixat indiferent el públic que ha escoltat aquest instrument, a causa de la capacitat de sonoritats multicolors i de les agilitats rítmiques que permet.

© Lorenzo di Nozzi

Carpenter va aparèixer en un escenari del Palau dominat per aquest instrument immens, amb la seva portentosa planta atlètica, amb una imatge moderníssima i unes botes plenes de lluentons que desprenien reflexos mentre els seus àgils peus es movien pel pedaler.

Tot estava previst per iniciar el concert amb la monumental transcripció de l'obertura d'*Els mestres cantaires de Nuremberg* de Richard Wagner. El terra del Palau vibrà literalment davant la potència de sonoritat de l'instrument i la varietat de timbres, efectes sonors i colors, que van causar un evident efecte de sorpresa en l'oient. Però en aquesta obertura, com també en la interpretació del tercer moviment de la *Simfonia Patètica* de Txaikovski, la curiositat, l'espectacularitat dels sons, sorprenien més que el propi fet musical i el resultat interpretatiu final. Resulta innegable el treball d'adaptació a aquest instrument que hi ha darrere d'aquestes obres simfòniques, però tot quedà excessivament deslligat, amb constants canvis d'efecte que atorgaven molta varietat de colors però que en el moment poc tenien a veure amb els colors instrumentals de la partitura original.

Cameron Carpenter posseeix una tècnica depurada i una musicalitat admirable; la seva interpretació de la monumental *Passacaglia i fuga en Do menor* de Bach – juntament amb la interpretació fora de programa de la transcripció de l'obertura de l'òpera *Candide* de Bernstein– va ser de llarg el més destacat del concert. Vàrem contemplar un organista que ha fet seva la música de Bach, que la comprèn i la transmet amb una fortalesa i seguretat admirables. Aquí els jocs amb les sonoritats van ser del tot equilibrats i la seva interpretació de la música del compositor d'Eisenach (tal com va succeir amb la interpretació de la *Suite francesa núm. 5*) va resultar admirable. L'orgue sonava amb tot el seu esplendor i monumentalitat, malgrat una certa càrrega excessiva de decibels, i amb uns registres greus que una vegada i una altra feien vibrar literalment el Palau.

© Lorenzo di Nozzi

La presència d'aquest organista nascut a Pennsilvània l'any 1981, que a més de recollir multitud de premis, condecoracions i nominacions d'arreu del món, és un dels artistes clàssics que gaudeix de més popularitat per internet, va despertar l'interès de l'Orfeó Català i el Cor de Cambra, dirigits per Simon Halsey en el seu primer concert com a director titular de les formacions. El resultat, en conjunt, va ser una interpretació bellíssima dels *Chichester psalms* de Bernstein, obra que a més va comptar amb la participació de l'arpista Esther Pinyol, del percussionista Ferran Armengol i la de Bernat Rosés, el nen pertanyent al Cor Infantil que va cantar i manifestar admirablement amb una veu nítida i delicada la bellíssima melodia del salm 100. Esplèndid treball de tot el cor, plenament conjuntat amb les sonoritats de l'orgue i mostrant un nivell d'afinació del tot acurat en la realització de les complexes harmonies d'aquesta subtil obra del compositor americà.

Un concert marcat per l'espectacularitat d'aquest instrument (immortalitzat per desenes i desenes d'imatges obtingudes per les càmeres dels telèfons mòbils) en què l'eclèctic Carpenter va brillar amb la interpretació de la música de Bach i amb una virtuosística improvisació en la qual va desplegar multitud d'efectes sonors acompanyats d'un virtuosisme i una agilitat dignes de tot elogi.

Like 4

Tweet

Revista Musical Catalana © 2013 All Rights Reserved

Outspoken theme by Wpshower